

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိ

ဆင်းရဲဒုက္ခကထွက်ရန်ကို လူတိုင်း လိုလားသည်။ ဤလိုလားမှုပြည့်ရန် ကိုယ့်နည်းကိုယ်ဟန်ဖြင့် လူတိုင်း ကြိုးစားရုန်းကန်နေကြသည်။ သို့သော်လည်း ထွက်ရန်ပေါက်သူက မရှိသလောက် ရှားသည်။

ဤသို့ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ ထွက်ရန်အမှန်ကို မသိဘဲ ထွက်ရန်အမှားကို အမှန်ဟုသိမှုပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့မဖြစ်ရန် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့၏ အနက်များ မှန်ကန်ဖို့ လေ့လာကြရမည်။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဤစကားလုံးများသည် ပါဠိစကားလုံးများ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ယနေ့အခါ၌ မြန်မာတို့ကလည်း ဤစကားလုံးများကို ဤအတိုင်းပင် သုံးနှုန်းနေကြ၍ မြန်မာစကားလုံးအဖြစ် မွေးယူပြီး၊ မြန်မာစကားလုပ်ပစ်ကြသည်။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မြန်မာလိုပြန်၍ မရသော စကားလုံးများမဟုတ်။ ‘မှားသောအမြင်နှင့် မှန်သောအမြင်’-ဟူ၍ မြန်မာပြန်၍ အတိအကျရသော စကားလုံးများ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း မြန်မာတို့က ဤစကားလုံး၏ အနက်ကို မြန်မာပြန်စကားလုံးထက် မူရင်းစကားလုံးကသာ အလေးအနက် ဖော်ပြနိုင်သည်ဟု မှတ်ယူကြပြီး၊ မြန်မာလိုမပြန်ဘဲ မူရင်းအတိုင်းပင် သုံးစွဲကြဟန် ရှိသည်။

ဤစကားလုံးများသည် ဘာသာတရားသုံး ဝေါဟာရအဖြစ် ထင်ရှားသော်လည်း ဘာသာတရားမဟုတ်သော အရာအများ၌လည်း ဆွဲယူသုံးစွဲကြသည်။ နိုင်ငံရေး မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အဘိဓမ္မ မိစ္ဆာ၊သမ္မာ၊ သိပ္ပံပညာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊

သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ စာပေ ကဗျာ အနုပညာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်တို့ ဖြစ်သည်။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ဟူသည် အဘယ်နည်း? အမြင်မှား၊ အမြင်မှန်ဟူ သည် အဘယ်နည်း-ဟူလိုပါသည်။ ဤမေးခွန်း၏အဖြေသည် ဘယ်အခါကမျှ ညီညွတ်အောင် ညှိမရသောအဖြေ ဖြစ်သည်။ မိမိယူစွဲသည်ကို သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမှတခြားကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟု ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောကြသည်။ ဘာသာတရား၌ ဖြစ်စေ၊ အခြားအရာများ၌ဖြစ်စေ အားလုံးပင် ဤအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိကို အနက်ဖော်ကြရာ၌ ဘာသာတရားမဟုတ် သော အရာတို့၌ အနက်ဖော်ချက်သည် မပြောပလောက်အောင် အချိန်အခါ အလျောက် ကွဲလွဲသော်လည်း၊ တစ်ချိန်တစ်ခါ၌ တူညီသွားကြမည် ဖြစ်သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့၏ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း သို့မဟုတ် မှားယွင်းခဲ့ကြကြောင်းကို သက်သေတွေ့ကြမည်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူသားတစ်ရပ်လုံး အမှန်မြင်-ဟု လက်ခံခဲ့ကြသော အရာများကို အ မှားမြင်-ဟု ပြန်လည်လက်ခံကြထုံးများ အများအပြားရှိနေသည်။ ဥပမာအဖြစ် နေက ကမ္ဘာကိုပတ်သည်မှ ကမ္ဘာက နေကိုပတ်သည်၊ အနုမြူ ခွဲမရမှ အနုမြူ ခွဲ၍ရသည်၊ အာဏာရှင်အုပ်ချုပ်ရေးမှ ဒီမိုကရေစီအုပ်ချုပ်ရေး အစရှိသည်တို့ကို မရေတွက်နိုင်အောင် တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိ အနက်ကောက်ရာ၌ အခက်ဆုံးသည် ဘာသာတရား ဖြစ်ရန်ရှိသည်။ ဘာသာတရားတို့က ကောက်ယူကြသော အမြင် မှား၊အမြင်မှန် အနက်သည် လူတို့ သက်သေထူနိုင်သောအခွင့်ကို လွန်သော ကြောင့် မည်သို့မျှ၊ မည်သည့်အခါမျှ သက်သေမတွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဥပမာ ခရစ်ယုန်ဘာသာတရား၏ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ထာဝရ ဘုရား ယေဟိုဝါကို အမှန်မရှိနှင့် အမှန်ရှိဟု လက်ခံခြင်း၊ လူကိုဖန်ဆင်းသည်မှာ အမှန်၊ အခြားကိုအမှား စသည်များ ဖြစ်သည်။ မူဆလမန်ဘာသာတရားဓမ္မ၏ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ဤနည်းနှင့် ဖြစ်သည်။ အလ္လာဟုအရှင်မြတ် အမှန်မရှိနှင့် အမှန်ရှိ လက်ခံခြင်း စသည်ကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိဟု အနက် ကောက်သည်။

ဟိန္ဒူဘာသာနှင့် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဓမ္မများကမူ သတ္တဝါတစ်ခု (ဥပမာ-လူ)ဖြစ်လာအောင် အတိတ်ကံက ပစ်ချသည်-ဟု ခံယူချက်သည် သမ္မာ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့မဟုတ်သော ခံယူချက်သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ အနက်ကောက်သည်။

ကမ္ဘာပေါ် ထင်ရှားသော ဤဘာသာကြီးလေးခု၏ တရားဓမ္မများက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိ အရကောက်သည် လူတို့ သက်သေပြ၍မရနိုင်ရာ၌ တည် သောကြောင့် ဤအနက်မှန်မမှန် ပြောနိုင်ခြင်း မရှိတော့သော အနက်ကောက် ဖြစ်သည်။

ဤဘာသာကြီးလေးခု၏ တရားဓမ္မများသည် လောကကိုမြင်ပြသွားကြ သော တရားဓမ္မများ ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် လူနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်ကို မြင်ပြသွား သော တရားဓမ္မများ ဖြစ်သည်။ ထို့ထက် လိုရင်းကျကျပြောရလျှင် လူကိုမြင်ပြ သွားသော တရားဓမ္မဖြစ်သည် ဟူသတည်း။

ဘာသာတရားများက ကောက်ပြသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိ အရ ကောက်မှာ လူတို့မမြင်နိုင်သော အမြင်များဖြစ်သည်မှာ အသေအချာ ဖြစ်သည်။ လူမမြင်နိုင်သော အရာများကို ဤကား‘မိစ္ဆာ’၊ ဤကား‘သမ္မာ’-ဟု လူအများအား အမြင်ခိုင်းခြင်းသည် အဘယ်နည်းနှင့်မျှ လူများ အကယ်မြင်ကြမည် မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် မမြင်နိုင်သည်ကို အမြင်ခိုင်းခြင်းဖြစ်၍ ဤအမြင်များ အမြင်ခိုင်းခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်လုပ်ငန်းများ သည် အကယ် ပြီးမြောက် ပြည့်စုံလိမ့်မည်မဟုတ် ဖြစ်သည်။

တရားဓမ္မများသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိကို လူတို့အား ညွှန်ပြရာ၌ အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်။ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိ ခံယူချက်များဖြင့် လူ့ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးကောင်းမှုကို အရအမီ တည်ဆောက်ရန် ဖြစ်သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ‘အသိ’၊ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး ကောင်းခြင်းသည် ‘အကျင့်’ ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ‘ဒဿန’၊ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးကောင်းမှုသည် ‘ဘာဝနာ’ ဖြစ်သည်။

တရားဓမ္မများသည် ဘာဝနာအတွက် ဒဿနကို ပြကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘာဝနာသည် လူ့ငြိမ်းချမ်းမှု၏အကြောင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တရားဓမ္မများသည် လူများ ငြိမ်းချမ်းကြရန် ဒဿနကို ပြကြခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာလောကကြီး ငြိမ်းချမ်းရန်မှာ အသိဒဿနမှန်ဖြင့် အကျင့်ဘာဝနာကို ပြုကျင့်ရန်မှာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်သည်။

ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း တရားဓမ္မများက ရည်ရွယ်သော လူများ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာလောကကြီး ငြိမ်းချမ်းကြရန်မှာ အကယ် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်မဟုတ် ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ တရားဓမ္မများကပြသသော ဒဿနကို လူတို့ အကယ် မသိကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူသားငြိမ်းချမ်းမှု သို့မဟုတ်ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့ ငြိမ်းချမ်းမှု အတွက် သို့မဟုတ် လူ့ ကျင့်ကြံပွားများစရာ ဘာဝနာအတွက် ဒဿနဖြစ်သော ‘မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိ’ အနက်ဖွင့်များသည် ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို လိုလားရကောင်း

မှန်း သိသူများအတွက် နှစ်သိမ့်မှုကို မပေးနိုင်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိ အရများ
သာ ဖြစ်သည်။

အဆုံးစွန်ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို လိုလားရကောင်းမှန်း သိသူများသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
နှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိကို အောက်ပါ အချက်ခြောက်ချက်ဖြင့် အခြေခံ၍ အနက်ကောက်
လိမ့်မည်-

- (၁) ငြိမ်းချမ်းစေဖို့ မဖြစ်နိုင်-ဟု မည်သူကမျှ အကဲ့ရဲ့ခံရခွင့် မရှိခြင်း၊
- (၂) မိစ္ဆာဖြစ်ပုံနှင့် သမ္မာဖြစ်ပုံကို ကိုယ်တိုင် သိမြင်နိုင်ခွင့် ရှိခြင်း၊
- (၃) မိစ္ဆာကလည်း မိစ္ဆာအဖြစ်၊ သမ္မာကလည်း သမ္မာအဖြစ် ကာလ
အတိုက်အစား ခံရခွင့် ရှိခြင်း၊
- (၄) မိစ္ဆာနှင့်သမ္မာဖြစ်ကြောင်း သူတပါး ပြသ၍ ရရှိခြင်း၊
- (၅) မိစ္ဆာနှင့်သမ္မာဒဿနများက ပေးသော ဘာဝနာကို လူများ ကျင့်
ဆောင်နိုင်ခြင်း။
- (၆) မိစ္ဆာ၊သမ္မာ အမြင်ဒဿနကြောင့် လက်တွေ့ငြိမ်းချမ်းမှု ခံစားရ
ခြင်း။

လူ့အဆုံးစွန် ငြိမ်းချမ်းလွတ်မြောက်မှုသည် လူ့-အကျင့်ကောင်းအကျင့်
မြတ်ဖြင့်သာ ရယူနိုင်သောအရာ ဖြစ်သည်။ ဤ အကျင့်ကောင်းအကျင့်မြတ်
သည် အဘယ်နည်းဟူသော အမေးကို သူတို့ ဤသို့ ဖြေကြမည်-

လူ၌ အစိတ်၊ အစု၊ အမှု-ဟူ၍ ဤသုံးခုရှိသည်။
ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ်များသည် အစိတ်။
အရိုးအသား၊အကျောနှင့် ခြေ၊ လက်၊ခေါင်း၊ကိုယ်၊ လူအဖြစ်သည် အစု။
ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးလှုပ်ရှားမှုများသည်အမှု၊ ဤသုံးခု ဖြစ်သည်။

ဤသုံးခု၌ -

အစိတ်တရားများနှင့် အစုတရားများသည် လူ၏ အကောင်း၊အဆိုးများကို မဖန်တီးနိုင်ကြ။ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး အမှုများသည်သာ အကောင်း၊ အဆိုးကို ဖန်တီးနိုင်သောအရာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူ့အကျင့်ကောင်း အကျင့်မြတ်သည် လူ့ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ်များ မဟုတ်။ လူ့အသွေးအသားနှင့် လူ့ကောင်ကြီးလည်း မဟုတ်။

လူ့-ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး၏ မိမိ၊သူတပါး နှစ်ဦးသားကို ချမ်းမြေ့အောင် ဆောင်စွမ်းနိုင်မှုသာ ဖြစ်သည်။

ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး ကောင်းသူသည် အကျင့်အကြံကောင်းသော လူကောင်း-ဖြစ်သည်။

ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး မကောင်းသူသည် အကျင့်အကြံမကောင်းသော လူဆိုး-ဖြစ်သည်။

‘အကျင့်အကြံကောင်းခြင်း’-သည် လူသား၏ အဆုံးစွန်ငြိမ်း၊ လွတ်မြောက်ငြိမ်းချမ်းရန်၌ လွှဲ၍သွားစရာမရှိသောလမ်းလည်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား အဆုံးစွန်သော ငြိမ်းချမ်းလွတ်လပ်မှုရရှိရန်မှာ လူ၏ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးကောင်းဖြင့် ပြုမူပြောဆိုနေထိုင်ခြင်းမှလွဲ၍ အခြားသောလမ်း ရွေးချယ်စရာမရှိ ဟုလိုပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူတို့ ငြိမ်းချမ်းလွတ်မြောက်ရန်အတွက် ကျင့်ကြံပွားများ၊ အားထုတ်ရမည့် ဘာဝနာသည် ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးအမှုများ ကောင်းမွန်ရန်သာ ဖြစ်သည်။ ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို လိုလားရကောင်းမွန် သိသူများသည် ဘာဝနာကို ဤသို့ သိမြင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့၏ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိ အနက်ဖွင့်သည် လူတို့၏ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးအမှုများ ကောင်းမွန်ရေးနှင့် တစ်စပ်တည်းဖြစ်အောင် စပ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့သည် ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကောင်းမွန်ရေးနှင့် မစပ်သော သမ္မာအမြင်၊မိစ္ဆာအမြင်များ သည် လူငြိမ်းချမ်းလွတ်လပ်ရေးအတွက် အကျိုးမရှိ၊ အကျိုးမဲ့သော အမြင်ဒဿနများအဖြစ် မြင်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ‘မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်သမ္မာဒိဋ္ဌိ’၏ အနက်များကို ဤသို့ ဖော်ပြကြသည်-

‘ဤလူ့အဖြစ်ကိုလွန်၍ ဖြစ်မှု၊မဖြစ်မှု အမြင်နှင့် ဤလူ့အဖြစ် များ အဟုတ်မဟုတ်ဟူသောအမြင်များသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ(အမြင် မှား)ဖြစ်သည်။

ဤ-လူ့အဖြစ်ကိုလွန်၍ ဖြစ်မှုအမြင်ကို သဿတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ (ဆက်ဖြစ်အမြင်မှား)၊မဖြစ်မှုအမြင်ကို ဥစ္ဆေဒမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ(ပြတ် ဖြစ်အမြင်မှား)-ဟူ၍ ပညတ်ကြသည်။

ဤအဖြစ်များပင် အဟုတ်မဟုတ်-ဟူသောအမြင်ကို ဤအ ဖြစ်အဟုတ်မရှိလျှင် ဤအဖြစ်ကပြုသော အမှု(ကံ) မရှိ၊အမှု (ကံ)၏အကျိုး မရှိ၊ အမှု(ကံ)၏ အကြောင်းလည်း မရှိ ဖြစ် ပြီး အကြိယဝါဒ၊ နတ္ထိကဝါဒ၊ အဟေတုကဝါဒ-ဟူသော၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ(မြဲခိုင်သောအမြင်မှား)-ဟူ၍ပညတ်ကြသည်။’

ဤ သဿတ၊ဥစ္ဆေဒမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများသည် အဘယ်ကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ(အမြင် မှား)အမည် ရကြသနည်း-ဟု သူတို့အားမေးလျှင်-

ကိုယ်နှုတ်နှလုံးအမှု(ကံ)များ ကောင်းမွန်စေမှုအတွက် ချွတ်ယွင်းစေ သောကြောင့်-ဟု ဖြေကြလိမ့်မည် ဖြစ် သည်။ ဤ-ရှေ့ဘဝ၊နောက်ဘဝ အမြင် များသည် မှေးမှိန်မှုန့်ဝါးပြီး အကယ် မမြင်ရသောအမြင် ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကောင်းမှုကို တွန်းအားပေးမှု အကယ်မရှိ ဖြစ်သည်။

ဤ-နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများသည် အဘယ့်ကြောင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများ ဖြစ်ရသနည်း-ဟု မေးလျှင်-

ပြုသူ(ကတ္တား)ကို ငြင်းသောကြောင့်၊ ပြုလုပ်မှုနှင့် ပြုလုပ်ခြင်း၏ အကျိုး၊ ပြုလုပ်ခြင်း၏အကြောင်းများ မရနိုင်ဖြစ်ပြီး၊ လူတို့ကျင့်သုံးရမည့် ကိုယ်၊နှုတ်၊ နှလုံး(ကံသုံးပါး) ကောင်းမှုဘာဝနာကို အဓိပ္ပါယ်မရှိ ဖြစ်စေသည်။ ထို့ကြောင့် မြဲခိုင်သောအမြင်မှား(နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ) များ ဖြစ်သည်-ဟု ဖြေကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

ချုပ်ချ်ဖြေလျှင် ဤ သဿတ၊ဥစ္ဆေဒနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများသည် လူ့ငြိမ်းချမ်းရေး (ဝါ) ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းလွတ်မြောက်မှုကို ကဖျက်ယဖျက် လုပ်ပြီး၊ လူကို မငြိမ်းချမ်း၊မလွတ်မြောက်စေသော အသိအမြင်မှားဖြစ်သောကြောင့် အမြင်မှားအယူမှား(မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ)များ ဖြစ်သည်-ဟု ဖြေကြခြင်းဖြစ်၏။

‘လူ့ငြိမ်းချမ်းမှု’ကို လိုလားရကောင်းမွန်း သိသူတို့သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ(အယူမှန်)ကိုလည်း လူတို့ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး ကောင်းမွန်ရေးနှင့် တစ်စပ်တည်း ဆိုသောကြောင့် ထိုသူတို့၏ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အနက်သည် ရိုးစင်း ရှင်းလင်းသည်။

မကောင်းသော သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသော ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးအမှု(ကံ)ကို ‘ဆင်းရဲတရား’-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

မကောင်းမှု သို့မဟုတ် ဆင်းရဲမှု၌ အကောင်း ထိစွဲငြိသောအာသာကို မကောင်းဖြစ်ကြောင်း ‘ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတရား’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊

ဤအာသာများ ငြိမ်းခြင်းကို ‘ဆင်းရဲငြိမ်းခြင်းတရား’ သို့မဟုတ် မကောင်းမှုငြိမ်းခြင်း ဟူ၍လည်းကောင်း၊

ကောင်းမွန်သော သို့မဟုတ် ချမ်းသာသော ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးများသည် ‘ဆင်းရဲငြိမ်းရန် ပွားများရမည့်တရား’ ဟူ၍လည်းကောင်း။

ဤသို့ အမှန်မြင်များသည် ‘သမ္မာဒိဋ္ဌိအမြင်’များ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ငြိမ်းချမ်းမှုကို လိုလားရကောင်းသော သူတို့၏ ‘မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိ’ အမြင်သည်-

- (၁) မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ မှားသည်-ဟု အကဲခတ် ပြုခွင့်မရှိသော အမြင် ဖြစ်သည်။
- (၂) လူတို့ကိုယ်တိုင် သိခွင့်၊မြင်ခွင့်ရှိသော အမြင်လည်း ဖြစ်သည်။
- (၃) ကာလအတိုက်အစားကိုလွန်သော အမြင်လည်း ဖြစ်သည်။
- (၄) သူတပါးအား ပြ၍ရသော အမြင်လည်း ဖြစ်သည်။
- (၅) လူ့ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးကောင်းမှုကို ဆောင်နိုင်စေသော အမြင်လည်း ဖြစ်သည်။
- (၆) လက်တွေ့ ငြိမ်းချမ်းမှု၊လွတ်မြောက်မှုကို ရရှိနိုင်သော အမြင်လည်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိ’ အရကောက်အနက် တင်ပြကြမှု သမုဒ္ဒရာ အကြား၌ ဤ- လူသားငြိမ်းချမ်းမှု (ဝါ) ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားများ ငြိမ်းချမ်းမှုကို လိုလားရကောင်းမွန်သိသူတို့၏ အရကောက်သည် အတိုင်းအဆမရှိ လှပသော အရကောက် ဖြစ်သည်။

အလုပ်လုပ်ကြရာ၌ အချို့အလုပ်သည် ဘဝနှင့်ချီ၍ လေးနက်မှု ရှိလေသည်။ ဘဝပေး၍ ပြုကြရသည် ဟုလိုပါသည်။ အလုပ်သည် ဘယ်မျှကြိုးစားရသည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုးစားရသည်ဖြစ်စေ ‘အမြင်မှန်’မှ အဘိုးတန်ပေမည်။

ထို့ကြောင့် အမြင်မှန်၊အမြင်မှား အလေးထား၍ ခွဲခြားနိုင်ကြရန် ကြိုးစားအပ်လှပါသတည်း။ ။

ဗောဓိ ဉာဏ

(ဤစာ မူချောကူးပြီးချိန် +၅၂၂၁၃၆၅-၅၂၂၀၀၃-၀၉း၃၀နာရီ)

ဗောဓိ ဉာဏ

